

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 715/23
13.7.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Недић, адвокат из Београда, ул. Дечанска бр. 19, против тужених ЈП “Путеви Србије” Београд, ул. Булевар краља Александра бр. 282 и “Strabag” д.о.о. Београд, Огранак Зајечар, са седиштем у Зајечару, ул. Генерала Гамбете бр. 68, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 8028/18 од 31.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.7.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе тужиоца и тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 8028/18 од 31.10.2022. године у делу става првог изреке којим су обавезани тужени да на име накнаде материјалне штете на возилу тужиоцу солидарно исплате износ од 2.184.685,00 динара, као и у ставу другом, трећем, четвртном и шестом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 8028/18 од 31.10.2022. године у преосталом делу става првог изреке, па се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени да тужиоцу, на досуђени износ накнаде материјалне штете на возилу из става првог изреке ожалбене пресуде, солидарно исплате законску затезну камату почев од дана 31.10.2022. године, као дана пресуђења, па до исплате, док се за исплату законске затезне камате за период од 18.4.2020. године до 30.10.2022. године, тужбени захтев одбија као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 8028/18 од 31.10.2022. године у ставу петом изреке па се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, поред износа досуђених ставом четвртим изреке побијане пресуде, солидарно исплате: на име претрпљених физичких болова износ од још 60.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од још 120.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана 31.10.2022. године, па до исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу седмом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 8028/18 од 31.10.2022. године тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени да тужиоцу, на име трошкова парничног поступка, солидарно исплате износ од 337.372,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да тужиоцу, на име трошкова другостепеног поступка, солидарно исплате износ од 53.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8028/18 од 31.10.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да, на име накнаде материјалне штете на возилу, тужиоцу солидарно исплате износ од 2.184.685,00 динара са законском затезном каматом почев од 18.4.2020. године па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезу тужени да му, на досуђени износ на име накнаде материјалне штете на возилу од 2.184.685,00 динара, солидарно исплате законску затезну камату за период од 23.10.2017. године па до 17.4.2020. године, као неоснован. Ставом трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да, на име накнаде материјалне штете проузроковане коришћењем услуга шлеп службе, тужиоцу солидарно исплате износ од 29.875,00 динара, са законском затезном каматом почев од 24.10.2017. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења. Ставом четвртим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да, на име накнаде нематеријалне штете, тужиоцу солидарно исплате: износ од 40.000,00 динара на име претрпљених физичких болова; износ од 80.000,00 динара на име претрпљеног страха, све са законском затезном каматом почев од 31.10.2022. године, као дана пресуђења, до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у односу на тужене за накнаду нематеријалне штете, преко износа досуђеног ставом трећим изреке пресуде, и то: на име претрпљених физичких болова од 40.000,00 динара па до траженог износа од 100.000,00 динара, односно за износ од још 60.000,00 динара као и на име претрпљеног страха од досуђеног износа од 80.000,00 динара па до траженог износа од 200.000,00 динара, односно за износ од још 120.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 31.10.2022. године па до коначне исплате, као неоснован. Ставом шестим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезу тужени да му, у року од 15 дана од пријема пресуде, на име накнаде материјалне штете проузроковане уништењем електронских уређаја Ipad mini retina, McBook pro i Iphone 8 plus 64gb, солидарно исплате износ од 375.907,00 динара са законском затезном каматом од 23.10.2017. године па до исплате, као неоснован. Ставом седмим изреке обавезани су тужени да тужиоцу, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, солидарно накнаде трошкове

парничног поступка у износу од 336.473,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана стицања извршности одлуке па до коначне исплате, под претњом извршења.

Против наведене пресуде, парничне странке су благовремено изјавиле жалбу побијајући је из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку и то тужилац у ставу другом, петом, шестом и седмом изреке, а тужени у ставу првом, трећем, четвртном и седмом изреке. Трошкове другостепеног поступка тужилац је одређено тражио, а тужени нису тражили.

Испитујући правилност првостепене пресуде на основу члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП ("Сл. Гласник РС" бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 др. закона), Апелациони суд је оценио да је жалба тужиоца делимично основана, а жалбе тужених неосноване.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Изрека првостепене пресуде је јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису и садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу могу испитати, па не стоје наводи из жалби парничних странака којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 23.10.2017.године у 14:30 часова у месту Бољетин, пут 34 на деоници Голубац – Доњи Милановац, догодила се саобраћајна незгода услед одрона камења на путничко возило марке "Opel Insignia" регистарских ознака ... чији је власник овде тужилац, који је и управљао возилом, којом приликом је на возилу настала тотална штета (предње десно крило, десна сувозачева врата, десни спољни ретровизор, задња десна бочна врата, задње десно крило, хауба возила, шофершајбна, кров пмв-а, задња врата на гепеку са стаклом, задња десна сигнализација). Будући да због настале штете на возилу тужилац није могао да настави даље кретање, био је приморан да користи услуге шлеп службе "... " ... на релацији Ђердапска магистрала – Београд, за коју услугу је дана 24.10.2017.године платио износ од 29.875,00 динара. Из налаза и мишљења судског вештака саобраћајне струке Бојана Секулића од 18.2.2020. године који је првостепени суд прихватио као јасног, потпуног и датог према правилима струке, утврђено је да је у предметној саобраћајној незгоди дошло до пада одрона на возило марке "Opel Insignia" регистарских ознака ... које је у тренутку незгоде било заустављено на коловозу државног пута, а у десној саобраћајној траци, гледано из правца Голупца према Доњем Милановцу, те да је опасна ситуација настала падом одрона, при чему је сама могућност појаве одрона на коловозу државног пута чинила ту деоницу пута небезбедном за одвијање саобраћаја, а што је пропуст управљача пута и тај пропуст је у узрочној вези са стварањем опасне ситуације и настанак предметне незгоде. Према налазу судског вештака саобраћајне струке, возач предметног возила није имао техничких могућности да избегне ову саобраћајну незгоду и на страни истог нема пропуста који су у узрочној вези са насталом незгодом. Услед наведеног на предметном возилу је настала економски неоправдана

штета – тотална штета а која срачуната према ценама на дан изјашњења вештака 18.4.2020. године износи 2.184.685,00 динара. Тужилац је критичном приликом задобио лаку телесну повреду у смислу дисторзионе повреде врата која је третирана неоперативно – Шанц оковратником уз симптоматску терапију. Од тренутка повређивања па у наредних сат времена тужилац је трпео болове јаког интензитета, у наредних пет дана болове средњег интензитета да би, затим, болови у наредне две недеље били лаког интензитета, што је утврђено из налаза и мишљења судског вештака ортопеда трауматолога др Александра Којића од 26.10.2020. године који је првостепени суд у потпуности прихватио као датог према правилима струке, јасног и потпуног. Тужилац је као последицу предметне незгоде претрпео страх високог интензитета који је трајао до доласка багеристе који је требало да рашчисти терен а који је тужиоцу пружио подршку до доласка полиције. Страх средњег интензитета је трајао три дана када се јавио психијатру и добио лекове за сузбијање страха и анксиозности. Уз лекове страх је постепено попуштао и на нивоу страха благог интензитета остаје континуирано током наредне две седмице. Постепено страх и даље попушта и даље се појављује у дисконтинуитету. Страх благог интензитета је укупно трајао око два до три месеца. Повремено и даље се појављује страх благог интензитета у току вожње колима било да он вози или да је возач неко други, а што је све утврђено из налаза и мишљења судског вештака специјалисте психијатрије др Радмиле Ристић Димитријевић од 14.9.2020. године, који је првостепени суд прихватио као јасног, потпуног и датог према правилима струке.

Из исказа тужиоца утврђено да је дана 23.10.2017. године у преподневним сатима кренуо својим возилом за Букурешт где је играо рукомет у то време. Крећући се ка граници, пре Кладова, приметио је на једном делу пута камење које се котрљало због кога је морао да заустави возило јер није могао да прође с обзиром да се камење налазило у обе саобраћајне траке. Реч је о деоници пута између два тунела, непосредно пред улазак у наредни тунел. У једном тренутку, током размишљања да ли би могао да прође и поред наведеног камења, почело је све да пуца око њега, почело је да пада огромно камење, стене, те је једна пала на шофершајбну, друга на задње седиште тужиоцевог аутомобила, задњи део аутомобила је био потпуно савијен. Тужилац се јако уплашио, одвезао је појас и изашао из аутомобила, склонивши се у део супротне траке. Падала је киша, било је влажно време. Почели су да пристижу и други аутомобили те му је неко од возача других возила рекао да се врати у аутомобил и искључи га, јер је исти остао упаљен с обзиром да је тужилац у страху истрчао из истог. Сат времена пре поласка на пут његова девојка је одлучила да не крене са њим, те да остане и његов пас, те је помислио шта би се десило да су и они кренули са њим на пут. Било му је јако тешко и због уништеног возила који је купио два дана пре поласка на пут, реч је о новом возилу. Сутрадан након незгоде, тужилац је осетио болове у врату и глави и јавио се лекару како због себе тако и због клуба у коме је играо рукомет, те му је стављен оковратник и добио је терапију против болова. Од дана незгоде имао је несанице, кошмаре, вриштао је у сну, због чега се такође јавио лекару и добио терапију. Након овог догађаја није смео да управља аутомобилом 5-6 месеци. Возило није било каско осигурано јер није стигао да исти осигура с обзиром да је имао пословне обавезе према клубу за који је играо рукомет а возило је купљено два дана пре поласка на пут.

На основу овако правилно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је

применом одредби члана 155, 184 Закона о облигационим односима, члана 7 став 1, члана 8 став 1, члана 15 и члана 81 Закона о јавним путевима, правилно извео закључак да постоји одговорност тужених у конкретном случају и следствено томе, обавеза тужених да тужиоцу надокнади штету коју је претрпео услед саобраћајне незгоде дана 23.10.2017. године.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима, које је правилно оценио применом одредбе члана 8 Закона о парничном поступку, а на тако утврђено чињенично стање правилно је примењено и материјално право. Разлоге које је за свој чињенично-правни закључак дао у погледу основаности тужбеног захтева првостепени суд у свему, као правилне и аргументоване, прихвата и овај суд као другостепени, те одлуку посебно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 2 Закона о парничном поступку.

Првостепени суд је најпре ценио истакнуте приговоре недостатка пасивне легитимације тужених, закључивши да су исти неосновани, те утврдио да су тужени одговорни за штету коју је тужилац претрпео.

Наиме, одговорност туженог ЈП “Путеви Србије” произилази из чињенице да је исти правни следбеник Републичке дирекције за одржавање путева према Закону о путевима, те да је исти у смислу одредбе члана 7 став 1 Закона о јавним путевима управљач наведеног пута, те да је сходно одредби члана 15 став 1 истог закона дужан да обезбеди трајно, непрекидно и квалитетно одржавање и заштиту јавног пута и несметано и безбедно одвијање саобраћаја на истом, а сходно ставу 2 истог члана управљач пута је одговоран за штету која настане корисницима јавног пута због пропуштања благовременог обављања потребних радова на редовном одржавању јавног пута односно због извођења тих радова супротно прописаним техничким условима и начину њиховог извођења, док одговорност туженог “Strabag” д.о.о. Београд, Огранак Зајечар произилази из чињенице да је исти извођач радова те да је управо пропусти приликом извођења радова, неопходних ради редовног одржавања путева, допринео настанку предметне незгоде. Послови одржавања и заштите јавног пута су поверени управљачу, овде туженом ЈП “Путеви Србије”, те чињеница да је овај тужени наведене послове поверио туженом “Strabag” д.о.о. Београд, Огранак Зајечар, према Уговору о обављању радова на одржавању и заштити магистралних и регионалних путева од 31.3.1992. године, не значи да је првотужени самим тим могао себе ослободити законске обавезе накнаде штете према трећим лицима због пропуштања или неблаговременог предузимања одређених радова у вези заштите и одржавања путева. Јавно предузеће одговара и за избор лица коме је вршење таквих послова поверено посебно ако то лице поверене послове не обавља квалитетно, што је овде случај, јер постојање одрона камења које на путу угрожава саобраћај показује да се ови послови не врше адекватно и на начин који је прописан техничким прописима о одржавању путева. Са изложеног, неосновани су жалбени наводи тужених у погледу недостатка пасивне легитимације у конкретном случају, односно непостојања материјалноправног односа према предмету спора.

Сходно наведеном, како је тужилац услед саобраћајне незгоде настале дана

23.10.2017. године претрпео материјалну и нематеријалну штету, то му сходно одредби члана 155 и 185 ЗОО, припада накнада коју су тужени дужни да му солидарно исплате.

Правилно је првостепени суд досудио тужиоцу износ накнаде материјалне штете на возилу, која је настала услед предметне саобраћајне незгоде, а према налазу и мишљењу судског вештака саобраћајне струке Бојана Секулића од 18.4.2020. године, који је у целости прихватио, на износ од 2.184.685,00 динара, коју одлуку прихвата и овај суд као другостепени те је потврђена одлука првостепеног суда садржана у првом ставу изреке, у означеном делу, применом одредбе члана 390 ЗПП.

Међутим, приликом досуђивања законске затезне камате на досуђени износ накнаде материјалне штете на возилу, у преосталом делу става првог изреке, првостепени суд је погрешно применио материјално право, одредбу члана 189 став 1 и 277 ЗОО када је тужиоцу на досуђени износ од 2.184.685,00 динара досудио законску затезну камату почев од 18.4.2020. године, као дана вештачења, имајући у виду да је висина штете утврђена даном пресуђења 31.10.2022. године од ког дана тужиоцу и припада право на законску затезну камату на досуђени износ накнаде материјалне штете, те је одлучено као у ставу другом изреке применом одредбе члана 394 тачка 4 ЗПП.

Такође је правилно првостепени суд досудио тужиоцу и накнаду материјалне штете из става трећег изреке ожалбене пресуде, у погледу трошкова шлеп службе у износу од 29.875,00 динара са законском затезном каматом почев од дана 24.10.2017. године, када је штета настала, односно наведени новчани износ исплаћен од стране тужиоца шлеп служби "...” ..., на име превоза оштећеног аутомобила тужиоца на релацији Ђердапска магистрала – Београд, коју одлуку прихвата и овај суд као другостепени, те је иста потврђена и одлучено као у ставу првом изреке применом одредбе члана 390 ЗПП.

Потврђена је и одлука из става шестог изреке ожалбене пресуде имајући у виду да тужилац током поступка није доставио доказе на околност поседовања означених електронских уређаја чију противвредност потражује у овој парници, а што је правилно оценио првостепени суд.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, те да је тужилац пропустом у раду тужених претрпео и нематеријалну штету услед саобраћајне незгоде дана 23.10.2017. године, то му припада право на накнаду исте. Међутим, одлука првостепеног суда из става петог изреке ожалбене пресуде, у погледу висине досуђене накнаде нематеријалне штете, се не може прихватити имајући у виду да је приликом одмеравања правичне висине новчане накнаде нематеријалне штете, првостепени суд погрешно применио одредбу члана 200 ЗОО. Наиме, имајући у виду интензитет и трајање претрпљених физичких болова и страха, утврђених вештачењима од стране вештака медицинске струке, те имајући у виду све остале околности случаја, године тужиоца (1990. годиште) овај суд је оценио да правична новчана накнада за претрпљене физичке болове представља износ од 100.000,00 динара, а за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара, и досудио тужиоцу накнаду нематеријалне штете, преко досуђених износа из става четвртог ожалбене пресуде, и то: на име претрпљених

физичких болова износ од још 60.000,00 динара, те на име претрпљеног страха износ од још 120.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 31.10.2022. године, у складу са одредбом члана 277. Закона о облигационим односима, те је преиначио одлуку из става петог изреке ожалбене пресуде применом одредбе члана 394 тачка 4 ЗПП и одлучио као у ставу трећем изреке ове пресуде. Одлука из става четвртог изреке ожалбене пресуде је, сагласно претходно изложеном, потврђена применом одредбе члана 390 ЗПП и одлучено као у првом ставу изреке ове пресуде.

Нису основани жалбени наводи тужених којима нападају слободну оцену доказа првостепеног суда. Наиме, првостепени суд је правилно применио одредбу члана 8 ЗПП-а, којом је прописано да суд по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које ће чињенице узети као доказане. Слободна оцена доказа подразумева и слободно одлучивање суда које ће доказе извести ради утврђивања битних чињеница, а имајући у виду доказне предлоге парничних странака. Стога на правилност побијане одлуке нису од утицаја жалбени наводи туженог "Strabag" д.о.о. Београд, којима се побија одлука првостепеног суда којом је одбијено извођење доказа вештачењем од стране вештака грађевинске струке на околност квалитета предузетих мера на спречавању одрона, те јачине постављене мреже, те наводи да је првостепени суд по сопственом уверењу оценио да постављена мрежа није била адекватна, за шта није имао стручна знања, имајући у виду да је првостепени суд за своју одлуку дао јасне и правилне разлоге, те чињеницу да је одрон пробио постављену мрежу, те пао на коловоз и угрозио саобраћај и нанео штету овде тужиоцу, из чега јасно произилази да постављена жица није била адекватна односно није била одговарајуће јачине да би могла да заустави одрон на том делу пута.

Апелациони суд је ценио и остале наводе жалби тужених али их посебно не образлаже применом овлашћења из члана 396 став 1 ЗПП, имајући у виду да нису од утицаја на доношење другачије, за тужене повољније одлуке у овој правној ствари.

Како је преиначена одлука о главној ствари, и одлука о трошковима парничног поступка из става седмог изреке првостепене пресуде је преиначена применом члана 150, 153, 154 и 163. Закона о парничном поступку па су обавезани тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од укупно 337.372,00 динара и то: на име састава тужбе и пет образложених поднесака износ од по 16.500,00 динара, заступања тужиоца од стране пуномоћника из реда адвоката на шест одржаних рочишта у износу од по 18.000,00 динара и четири неодржана рочишта у износу од по 9.750,00 динара, на име трошкова вештачења износ од 30.000,00 динара те на име судске таксе на првостепену пресуду износ од 61.372,00 динара, са законском затезном каматом почев од испуњености услова за извршење па до исплате, све одмерено према важећој Адвокатској тарифи у време доношења одлуке о трошковима поступка и Таксеној тарифи у време настанка таксене обавезе.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца у погледу захтева за увећање досуђеног износа на име трошкова поступка за 50% на име расправљања о два тужбена захтева, с

обзиром да се у конкретном случају не ради о два самостална тужбена захтева, већ о захтевима који сви произилазе из истог правног основа, односно истог штетног догађаја.

Са изложеног, одлучено је као у ставу четвртом изреке на основу члана 401. тачка 3 ЗПП.

Како је тужилац успео у другостепеном поступку у значајној мери, донета је одлука као у ставу петом изреке ове пресуде, применом одредбе члана 165 у вези са чланом 153 ЗПП, те су обавезани тужени да му, на име трошкова другостепеног поступка солидарно исплате износ од 53.800,00 динара и то на име састава жалбе од стране пуномоћника из реда адвоката износ од 27.000,00 динара, таксе на жалбу и другостепену одлуку у износу од по 13.400,00 динара, одмерено према важећој Адвокатској тарифи у време доношења одлуке о трошковима поступка и Таксеној тарифи у време настанка таксене обавезе, према успеху тужиоца у другостепеном поступку, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до исплате, у складу са чланом 277 и 324 ЗОО.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић